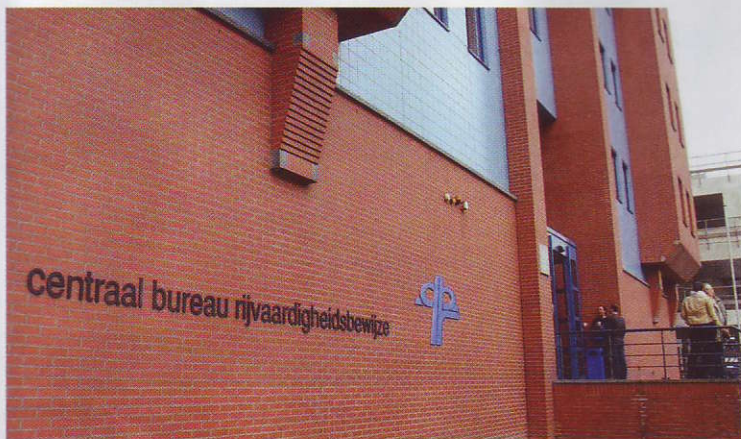

In gevecht met het

Als het CBR om medische redenen je rijbewijs intrekt, heb je het niet zomaar terug. In de meeste gevallen is het rijden definitief voorbij. Ron Langenberg en Patrick Bouwmeester legden zich er niet bij neer. En hadden succes.

Het CBR: alsof je tegen een muur opbotst.

Triomf: Patrick Bouwmeester met de uitspraak en z'n herwonnen rijbewijs.

In beroep gaan tegen een beslissing van het CBR heeft meestal weinig zin. Het CBR beroept zich op Europese regels en die zijn nu eenmaal streng. Natuurlijk is het logisch dat je niet achter het stuur van een truck hoort als je niet goed ziet of plotseling onwel kunt worden. Maar het CBR wijst ook chauffeurs af die na verloop van tijd weer helemaal de oude zijn. Ron Langenberg en Patrick Bouwmeester schakelden allebei de rechter in omdat ze dit niet rechtvaardig vonden.

Flauwgevallen

Patrick Bouwmeester (38) uit Schalkhaar viel in 2006 twee keer zonder aanwijsbare reden flauw. De tweede keer gebeurde dat toen hij met zijn truck onderweg was. Gelukkig kon hij de wagen nog bijtijds stilzetten op de vluchtstrook. „Ze hebben me daarna op alle manieren onderzocht,” vertelt Patrick, „en constateerden onder andere dat ik een gekanteld hart heb. Maar of

daardoor die flauwtes veroorzaakt werden, kon niemand zeggen. Het kan ook veroorzaakt zijn door de drukke en hectische periode waar ik toen net in zat. Onze werkgever, Tiemen Uitslag, was net overleden en er heerste een zekere chaos in het bedrijf.” Toen Patrick zich weer wat beter voelde, vroeg hij de arbo-arts of hij weer mocht gaan rijden. Die

‘MIJN BUURMAN ONTDEKTE EEN UITSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE DIE VOOR DE RECHTER DOORSLAGGEVEND WAS’

verwees hem naar het CBR, waarvoor Patrick een eigen verklaring moest invullen. Op de vraag ‘Lijdt u aan epilepsie, flauwvallen of andere bewustzijnsstoornissen?’ vulde Patrick ‘ja’ in, waardoor hij werd gerangschikt onder paragraaf 6.9 (harten vaatziekten) van de Regeling Eisen Geschiktheid 2000. Met als gevolg dat zijn rijbewijs werd

ingetrokken. Omdat Patrick zich na een tijdje weer helemaal fit voelde, tekende hij bezwaar aan: hij had geen last meer van flauwvallen. Het CBR stemde hiermee in, maar rangschikte Patrick nu onder paragraaf 7.3 (bewustzijnsstoornissen anders dan epilepsie). Het resultaat was hetzelfde: Patrick kreeg zijn rijbewijs niet terug.

Met hulp van zijn buurman, die accountant is, ging Patrick het gevecht aan. „Ik heb eerst mijn rechtsbijstandsverzekering proberen in te schakelen, maar daar zeiden ze dat ze niet wilden meewerken, omdat een rechtszaak tegen het CBR geen zin heeft. Toen heb ik zelf een advocaat in de arm genomen en een rechtszaak aangespannen. Gelukkig is

mijn buurman, Remco Haarman, erg vasthoudend; anders weet ik niet of ik zover was gekomen. Onder andere ontdekte die door heel veel speurwerk dat er in 2006 een uitspraak is geweest van de Raad van State dat onder de bewustzijnsstoornissen van paragraaf 7.3 alleen de stoornissen van neurologische aard mogen worden gerekend. Ik heb dit meteen gemeld bij het CBR, maar dat had daar geen boodschap aan. Uiteindelijk was dit punt echter wel doorslaggevend bij de rechtbank.”

Door een hel

Het was voor Patrick een periode met een hele hoop stress. „Ik heb het ziekenhuis hier platgelopen, want ik wilde op alle manieren aantonen dat ik geen epilepsie had en ook geen neurologische aandoening. Uiteindelijk ben ik een hele middag onderzocht in het medisch centrum in Leiden en daar verklaarde een professor dat ik waarschijnlijk getroffen was door een viraal infect. ▶

CBR ...en gewonnen

Ron Langenberg (links) en preventiemedewerker Fred Min, die een advocaat van TLN inschakelde om de man uit Wormerveer weer achter het stuur van een vrachtwagen te krijgen.

Ook door een andere neuroloog is vastgesteld dat ik niet leed aan epilepsie of een andere neurologische aandoening."

„Ik ben sinds ik het rijbewijs kwijtraakte door een hel gegaan“, vertelt hij. „Ook thuis ontstonden er allerlei spanningen. Ik raakte een deel van mijn inkomen kwijt en moest tegelijk hoge rekeningen voor advocaten en medische keuringen betalen.“ Tijdens de rechtszaak werd Patrick door de rechter volledig in het gelijk gesteld. „De advocaat van het CBR had zich ook erg slecht voorbereid“, aldus Patrick. „Die ging ervan uit dat mijn rijbewijs op grond van paragraaf 6.9 was ingetrokken, maar het was op grond van paragraaf 7.3. Het verhaal van die advocaat sloeg nergens op. De rechter bepaalde dat ik onmiddellijk het rijbewijs terug moest krijgen. Ik sprong een gat in de lucht. Nu rijd ik gelukkig weer. De tegenpartij is veroordeeld tot de kosten van het proces en de advocaatskosten worden betaald door de rechtsbijstandsverzekering.“

Niet te genezen

Ook Ron Langenberg (46) uit Wormerveer kwam in conflict met het CBR na een onverwachte aandoening. „Ik was nog nooit ziek geweest, maar kreeg op 5 juni 2007 ineens last van evenwichtsstoornissen“, vertelt hij. „Ik kon niet eens meer recht vooruit lopen en had moeite me te con-

centreren. Ik meldde me ziek en ging naar huis. Het werd alleen maar erger en toen ik de volgende morgen wakker werd, was een groot deel van mijn spieren uitgevallen: ik kon niet eens meer normaal praten.“ Per ambulance werd hij naar het ziekenhuis gebracht. Daar constateerden ze een verstoorde eiwitconcentratie, ofwel multiple sclerose. Een aandoening die niet meer te genezen is. Voor het CBR voldoende aanleiding om het rijbewijs in te trekken. Ron Langenberg valt

onder paragraaf 7.4 van de Regeling Eisen Geschiktheid (aandoeningen van de hersenen en het ruggenmerg). Hierin staat dat de betrokkenen in de regel niet in aanmerking komen voor rijbewijzen van groep 2 (vrachtauto's). In de zes maanden dat Ron thuis zat, knapte hij flink op. Hij reageerde uitstekend op de medicijnen en was na verloop van tijd vrij van de verschijnselen die meestal met MS gepaard gaan. Hij wilde weer aan het werk bij zijn werkgever, Knap Transport. Met de heftruck in het magazijn bleek echter niet de juiste keus vanwege een oude hernia. Ook de planning of de wasstraat ble-

ken niks voor Ron. Uiteindelijk werd hij gebombardeerd tot 'mental coach' voor nieuwe chauffeurs. Maar het liefst zou Ron zelf weer op de vrachtauto zitten.

Topadvocaat

Ron kreeg steun van Fred Min, de preventiemedewerker van Knap Transport. Die vond het zeer onterecht dat Ron niet meer mocht rijden; hij had immers helemaal geen last van zijn ziekte. Fred Min schakelde TLN

DE WERKGEVER VAN RON SCHAKELDE VIA TRANSPORT EN LOGISTIEK NEDERLAND EEN TOPADVOCAAT IN: DAT MAAKTE INDRUK

(Transport en Logistiek Nederland) in, die een advocaat op de zaak zette. Ron wilde niet in beroep gaan tegen de beslissing van het CBR („Dan krijg je de situatie van een slager die zijn eigen vlees keurt.“), maar spande in samenwerking met de advocaat meteen een rechtszaak aan. Het belangrijkste argument van de advocaat was dat in paragraaf 7.4 staat dat MS-patiënten 'in de regel' niet in aanmerking komen voor het groot rijbewijs. Op grond van rapporten van deskundigen kon de advocaat aantonen dat de woorden 'in de regel' voor Ron niet opgaan. „Ik voelde me prima, zelfs beter dan

voorheen: waarom zou ik dan niet meer mogen rijden?“

De aanpak van de advocaat van TLN maakte indruk. De juridische afdeling van het CBR liet het niet eens aankomen op een daadwerkelijke rechtszaak. Ron werd gevraagd van de zaak af te zien en een rijproef te doen. Die rijproef doorstond Ron met glans en twee weken later kon hij naar het gemeentehuis om zijn rijbewijs op te halen. Sinds juni rijdt hij weer voor Knap. „Ik mag me niet al te druk maken, want door stress kan mijn ziekte verergeren en kan ik zelfs in een rolstoel terechtkomen. Gelukkig is rijden een ontspanning voor mij. Knap regelt de ritten zo dat ik meestal om zes uur weer thuis ben.“

Ron moet weliswaar om de drie jaar opnieuw gekeurd worden, maar daar heeft hij vrede mee. „Als mijn ziekte verergert en ik een gevaar op de weg word, vind ik zelf ook dat ik niet meer achter het stuur van een truck hoor.“ Patrick en Ron hebben geen goed woord over voor het CBR. „Ze kijken alleen maar naar de regels en behandelen je als een nummer“, zegt Patrick. „Tijdens de

rechtszaak zag ik voor het eerst daadwerkelijk iemand van het CBR: daarvoor moest alles telefonisch of per brief worden afgedaan. En elke keer heb je weer met andere mensen te maken. Er zijn momenten geweest dat ik zo kwaad was, dat ik zeker bij het CBR naar binnen was gereden als ik de beschikking over een truck had gehad.“ Ook Ron heeft slechte ervaringen. „Het is elke keer alsof je tegen een metersdikke muur opbotst. En voor elke keer dat je iets wilt aanvragen of een keuring moet laten doen, sturen ze je een dikke rekening.“ ★★

BERT MATEBOER